

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ

ביאור בדרך אפשר

1 וְעִבְדוּתְנוּ בְּבְרוּר הָעוֹלָם והעלאתו לקדושה שעל ידי זה ענייני העולם
 2 עוברים לממשלת הקדושה. שְׁלֹכֵן, הִנֵּה גַם קִיּוֹם הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת
 3 צְרִיף לְהִיּוֹת בְּהִתְלַבְּשׁוֹת בְּדֶרֶךְ הַטֵּבַע דּוֹקָא ולא באמצעות ניסים
 4 שלמעלה מהטבע, כי דווקא המגע עם ענייני העולם למטרות של קדושה
 5 ועבודת ה' הוא הפועל את הבריו
 6 וההעלאת של הגשמיות לקדושה
 7 ואלוקות (וְכִידוּעַ הַסַּפּוֹר אֹדוֹת
 8 אֲדָמוֹר הַזֶּקֶן בְּנוֹגַע לְקִדוּשׁ
 9 לְבָנָה²¹ בהיותו במאסר, כאשר
 10 הפקיד הוביל אותו בסירה מבית
 11 הסוהר לחקירה ביקש ממנו רבנו הזקן
 12 לעצור כדי לומר קידוש לבנה, אך
 13 הפקיד סירב ואז רבנו הזקן עצר את
 14 הסירה בעצמו, בדרך נס, אבל לא
 15 קידש את הלבנה באותה עצירה אלא
 16 דווקא לאחר מכן, כאשר הפקיד נענה
 17 לבקשתו ועצר את הסירה, וטעם הדבר
 18 הוא שענייני תורה ומצוות, ואפילו
 19 ההכנה למצוה, צריכים להיות
 20 מלוכשים ברכי הטבע).
 21 וְעַל-דֶּרֶךְ-זֶה בְּנוֹגַע לְבְרוּר
 22 הַגּוֹף וְנִפְשׁ הַבְּהִמִית, שעל ידי
 23 העבודה הרוחנית של האדם הוא מעלה
 24 ומברר את גופו הגשמי ואת נפשו
 25 הבהמית שְׁזָהוּ כְּלֹלוֹת עֲנִין
 26 יְרִידַת הַנְּשִׁמָּה בְּגוֹף, שְׁלֹא
 27 יִרְדֶּה מעולמות הרוחניים ונתלכשה
 28 בגוף ונפש בהמית כְּדִי לְתַקֵּן אֵת
 29 עֲצָמָה, כִּי הַנְּשִׁמָּה עֲצָמָה
 30 אֵינָה צְרִיכָה תִּקּוֹן כְּלָלִי²²,
 31 שְׁכָכָר נִתְקַנָּה, עוד קודם שירדה
 32 למטה לְפִי שִׁשְׁרִשָּׁה מִשֵּׁם מִ"ה
 33 (בְּגִימָטְרִיא אָדָם)²³
 34 שְׁכַבְחִינַת הַתִּקּוּן²⁴, ואם כן כבר
 35 בשורשה היא מתוקנת ואינה זקוקה לירידה למטה לצורך עצמה אֱלֹא
 36 יְרִידָתָהּ לְמִטָּה הִיא כְּדִי לְתַקֵּן אֵת הַגּוֹף וְנִפְשׁ הַבְּהִמִית כּו'.
 37 וּבִשְׂבִיל זֶה כְּדִי שֶׁהַנִּשְׁמָה אֲכַן תִּתְקַן אֵת הַגּוֹף וְאֵת הַנִּפְשׁ הַבְּהִמִית
 38 צְרִיכָה לְהִיּוֹת הַעֲבֹדָה שֶׁל הָאָדָם כְּנִשְׁמָה בְּגוֹף בְּאִפְסָן ד' כֶּחַ
 39 מַעֲשִׂיו", שֶׁהוּא עֲנִין הַמַּעֲשֵׂה (גַם) מְלִשׁוֹן כְּפִיָּה²⁵, כלשון
 40 חכמינו "מעשין (כופין) על הצדקה שְׁזָהוּ הַעֲבֹדָה דְּאֲתַכְפִּיא
 41 שהאדם כופה את עצמו לעשות את רצון ה' גם כאשר הדבר הוא בניגוד לטבע

ביאור בדרך אפשר

42 ולרצון האישי של הגוף ונפש הבהמית שלו, ועל ידי הכפייה הזו הוא פועל
 43 את הבירור ואת ההעלאת של הגוף והנפש הבהמית (וְעַד שֶׁגַם לְמִדּוֹ
 44 הַתּוֹרָה צְרִיף לְהִיּוֹת בְּאִפְסָן שֶׁל שְׁנֵי הַרְגִילוֹת דּוֹקָא, ודווקא
 45 לימוד יותר מהרגילות נחשב עבודת ה' כרביעי פְּדוּעַ²⁶ בְּעִנֵּן הַמַּעֲלָה
 46 דְּשׁוֹנָה פְּרָקוּ מֵאָה פְּעָמִים
 47 וְאֶחָד, שדווקא בזכות הפעם האחת
 48 הנוספת על כל מאה הפעמים
 49 הקודמות, נקרא האדם "עובד אלקים"
 50 לְפִי שְׁזָהוּ יוֹתֵר מְרִגִילוֹתוֹ
 51 מאחר שבימי התלמוד היו רגילים
 52 לחזור על הלימוד מאה פעמים,
 53 ולמרות שהשינון מאה פעמים הוא
 54 בהחלט מאמץ ויגיעה, דווקא הפעם
 55 האחת הנוספת נחשבת עבודת ה' כי
 56 כיון שמאה הפעמים הם הרגילות,
 57 והפעם הנוספת היא יתירה על הרגילות
 58 ויש בה 'אתכפיא' של הטבע וההרגל,
 59 לכן היא נחשבת כל כך).
 60 וְזוּהִי גַם כְּלֹלוֹת הַמַּעֲלָה שֶׁל
 61 עוֹבְדֵי הַיּוֹ" בְּגוֹפָם לְגִבֵּי
 62 עוֹבְדֵי הַיּוֹ" בְּנִשְׁמָתָם²⁷,
 63 כמבואר בהרחבה בתורת החסידות
 64 שיש יתרון מיוחד בעבודת ה' עם הגוף
 65 הגשמי, מתוך כפייה ושעבוד של הגוף
 66 לעבודת ה', לעומת עבודה רק עם
 67 הנשמה תוך עיסוק בעניינים רוחניים
 68 בלבד שְׁזָהוּ הִיתְרוֹן שֶׁל "עוֹבְדֵי ה'
 69 בְּגוֹפָם" מִצַּד מַעֲלַת הַעֲבֹדָה
 70 דְּאֲתַכְפִּיא, שֶׁמִּצַּד הַחֲדוּשׁ
 71 שְׂבָה בהיותה היפך טבעו של האדם
 72 הַרִי הִיא פּוֹעֵלַת תַּעֲנוּג וְנַחַת
 73 רוּחַ מִיּוֹחֵדֶת לְמַעְלָה, כִּמְשָׁל
 74 הַיְדוּעַ מִצַּפּוֹר הַמְדַבְּרַת²⁸
 75 שכאשר מביאים 'ציפור המדברת'
 76 (תוכי) לפני המלך הדבר גורם לו נחת רוח רבה מפני שמדובר בחידוש
 77 ובתופעה נדירה.
 78 וְזוּהוּ הַטַּעַם לִכְךָ שֶׁבַחְחִילַת הַתּוֹרָה "פְּתַח בְּבְרָאשִׁית", ענייני הבריאה
 79 שֶׁל הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְסֻדְרֵי הַטֵּבַע, דַּעַת-חַתְחֹת וִיחּוּד-עֵילֵאָה שְׁזָהוּ
 80 הַפְּתִיחָה הַיֵּינוּ הַתְּחִלַּת וְעַקְר הַעֲבֹדָה, וְרַק לְאַחֲרֵי-זֶה בָּאִים
 81 לְעֲבֹדָה שְׁכַבְחִינַת 'דַּעַת עֲלִיוֹן' וִיחּוּד-אֶעֱלָאָה, שְׁזָהוּ עֲנִין
 82 ד' הַחֲדוּשׁ הַזֶּה לְכֶם" הקשור בהנהגה ניסית למעלה מהטבע.

(21) שיחת י"ט כסלו תרצ"ב (לקו"ד ח"ד תשנב, ב ואילך). וראה גם לקו"ש ח"ה ע' 80. 22) תניא פל"ז (מח, ב) מעץ חיים
 שער כו (שער הצלם) פ"א. 23) ראה עץ חיים שער י (שער התיקון) פ"ג. 24) ראה שערי תשובה לאדמו"ר האמצעי פ, סע"ד.
 קמא, ב. 25) ראה סה"מ תרע"ח ע' קכא. ע' קכד ואילך. ע' קצב. תרצ"ט ע' 191. 26) חגיגה ט, ב. תניא פט"ו. 27) ראה
 המשך תרס"ו ע' קנז ואילך. סה"מ תרס"ז ע' רנב ואילך. תש"ח ע' 210 ואילך. 28) ראה לקו"ת במדבר כ, א. ובכ"מ.